

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid

datum 11 maart 2014

Betreffende wetsvoorstel:

33161

Wijziging van de Wet werk en bijstand, de Wet sociale werkvoorziening, de Wet werk en arbeidsondersteuning jonggehandicapten en enige andere wetten gericht op bevordering deelname aan de arbeidsmarkt voor mensen met arbeidsvermogen en harmonisatie van deze regelingen (Invoeringswet Participatiewet)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 20 februari 2014 aangenomen door de Tweede Kamer. Bontes, SGP, CDA, ChristenUnie, VVD, D66 en PvdA stemden voor.

Aangenomen amendementen

Artikel I onderdelen OAa, C en I00a

121 → **125** (Van Weyenberg en Schouten) dat een studieregeling in de Participatiewet introduceert

Dit amendement introduceert een studieregeling in de Participatiewet. Via een studie kunnen mensen hun kennis vergroten. Ook is een diploma een bewijs tegenover werkgevers dat iemand gemotiveerd is en veel in zijn mars heeft. Zeker dit laatste is belangrijk voor mensen met een arbeidshandicap. Werkgevers zijn vaak huiverig om hen in dienst te nemen. De drempel om een contract aan te bieden is lager als een werkgever ziet dat iemand met succes een studie heeft afgerond.

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of Ingetrokken. amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Mensen met een arbeidshandicap hebben een extra steuntje in de rug nodig als het gaat om studeren. Voor hen is de drempel om te lenen een stuk hoger, omdat de kans op een baan later lager is. Een studieregeling stimuleert mensen om toch de stap te zetten om naar school te gaan of een studie te gaan volgen. Ook biedt het een financiële compensatie voor het feit dat het voor deze groep vaak moeilijk is om de studie te combineren met een bijbaan.

Door dit amendement krijgen gemeenten de mogelijkheid om aan mensen van wie is vastgesteld dat ze niet in staat zijn het minimumloon te verdienen, een individuele studietoelage te verstrekken als ze studeren. Voorwaarden zijn dat ze minimaal 18 jaar oud zijn, recht hebben op studiefinanciering of WTOS, en geen vermogen hebben. Voor deze regeling wordt in 2015 6 miljoen euro beschikbaar gesteld, oplopend tot 35 miljoen euro structureel. Deze kosten worden gedekt uit de resterende financiële ruimte van de Participatiewet en de Wet maatregelen WWB.

Aangenomen. Voor: Bontes, SGP, CDA, ChristenUnie, VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, PvdA, PvdD en SP.

Diverse artikelen

120 (Schouten en Van Weyenberg) over lonen van werken, ook voor mensen met een medische urenbeperking

Mensen met een medische urenbeperking zijn vanwege medische belemmeringen alleen in staat tot werken in deeltijd. Mensen met een medische urenbeperking die in deeltijd werken kunnen een inkomen hebben dat lager is dan de bijstandsnorm. Als zij ook geen vermogen hebben, kunnen ze in aanmerking komen voor aanvullende bijstand. Het complementaire karakter van de bijstand brengt mee dat bij een toename van inkomen of vermogen de bijstand in beginsel afneemt.

Volgens het wetsvoorstel zouden gemeenten slechts tijdelijk een vrijlating van inkomsten uit arbeid of een premie kunnen verstrekken aan mensen met een medische urenbeperking. Indieners zijn van mening dat voor iedereen werken structureel moet lonen, ook voor mensen met een medische urenbeperking. Zij stellen daarom voor om voor mensen met een medische urenbeperking structureel een vrijlating van inkomen uit arbeid van 15 procent van dit inkomen in te voeren, met een maximum van € 124 per maand. De kosten van dit amendement bedragen 3 miljoen euro in 2015, oplopend tot structureel 30 miljoen euro. Deze kosten worden gedekt uit de resterende financiële ruimte van de Participatiewet.

Aangenomen. Voor: Bontes, SGP, CDA, ChristenUnie, VVD, D66, GroenLinks, PvdA, PvdD en SP.

Artikel I, onderdeel Cb

118 → 124 → 149 → **184** (Dijkgraaf en Potters) over het samenwerken van colleges

Voor de samenhangende uitvoering van de in de Participatiewet en daaraan gerelateerde wetten geregelde taken is het belangrijk dat colleges samenwerken in regio's. Het initiatief daarvoor ligt bij de colleges. Wanneer colleges er niet in slagen tot noodzakelijke

samenwerking te komen dient de minister in de gelegenheid te zijn bij algemene maatregel van bestuur gebieden vast te stellen waarin colleges samenwerken. Dit amendement regelt dat die bevoegdheid slechts bestaat nadat de minister op overeenstemming gericht overleg heeft gevoerd met de betrokken colleges. Ten minste vier weken voordat een voordracht gedaan wordt voor de maatregel wordt het ontwerp aan de Staten-Generaal overgelegd en aan een ieder bekend gemaakt. Deze aanwijzingsbevoegdheid uit de Participatiewet ziet niet op de samenwerking van gemeenten in de Werkbedrijven.

Aangenomen. Voor: PVV, Bontes, SGP, CDA, ChristenUnie, VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, PvdA en PvdD.

Artikel I, onderdeel Cb

Artikel LIIBa

Artikel LIII

151 → 185 → **188** (Dijkgraaf) over o.a. het in de Jeugdwet opnemen van een horizonbepaling met betrekking tot gemeentelijke samenwerking

Bij de behandeling van de Jeugdwet is ten aanzien van de bevoegdheid om gemeentelijke samenwerking verplicht op te leggen een horizonbepaling toegezegd ten aanzien van gemeentelijke samenwerking (Handelingen TK 10 oktober 2013, 12-32-47). Dit amendement verankert de toegezegde horizonbepaling alsnog in de Jeugdwet. Hoewel een horizonbepaling is toegezegd, is het juist deze horizonbepaling in de wet op te nemen. Deze bepaling geldt eveneens ten aanzien van de bevoegdheid in de Participatiewet, aangezien het soortgelijke bevoegdheden betreft. Eveneens wordt de formulering van de aanwijzingsbevoegdheid geharmoniseerd met de formulering uit het amendement Dijkgraaf/Potters (33 161, nr. 184), waardoor het op overeenstemming gericht overleg ook geldt ten aanzien van de aanwijzingsbevoegdheid uit de Jeugdwet.

Aangenomen. Voor: PVV, Bontes, SGP, CDA, ChristenUnie, VVD, GroenLinks en PvdD.

Artikel I, onderdeel F

32 → 130 → 133 → 141 → **181** (Voortman) over een aanspraak op begeleiding op de werkplek

Dit amendement regelt dat personen die in de doelgroep van loonkostensubsidie vallen aanspraak hebben op begeleiding op de werkplek. Hiermee wordt snelle doorstroming naar werk ondersteund.

Aangenomen. Voor: SGP, CDA, ChristenUnie, 50PLUS, D66, GroenLinks, PvdA, PvdD en SP.

Artikel LIIC

128 (Van Weyenberg en Schouten) over een kortere evaluatieperiode

De regering stelt voor om uiterlijk na zes jaar een evaluatie van de Participatiewet uit te voeren. De indieners vinden het wenselijk om de Participatiewet eerder te evalueren. Dit amendement biedt de ruimte om de wet ten minste vier jaar te laten werken (van 2015 tot en met 2018) en het vijfde jaar te benutten voor de evaluatie, die dan uiterlijk in 2019 aan de Staten-Generaal dient te worden gestuurd.

Met algemene stemmen aangenomen.

Verworpen en ingetrokken amendementen

Artikel II, onderdelen G, H en J

16 (Karabulut) over het in stand laten van de wachtlijsten inzake WSW-geïndiceerden

Dit amendement strekt ertoe dat gemeenten de wachtlijst van mensen met een indicatie voor de sociale werkplaats blijven beheren. Het schrappen van het wachtlijstbeheer heeft volgens de indiener negatieve effecten, zoals onzekerheid voor werknemers over het moment dat zij in aanmerking komen voor een arbeidsplek, het niet kunnen volgen van de ontwikkelingen van de groep werknemers en willekeur, die voorkomen moeten worden. Het amendement regelt dat zicht blijft op de omvang van de groep werknemers die zijn geïndiceerd voor de sociale werkplaatsen en maakt het monitoren van deze groep werknemers mogelijk. Door behoud van het wachtlijstbeheer wordt onzekerheid voor de geïndiceerde werknemers over het moment dat zij voor een arbeidsplek in aanmerking komen, voorkomen. Met het handhaven van de regels voor de volgorde van toelating tot de sociale werkplaats wordt tevens willekeur voorkomen.

Ingetrokken.

Artikel II, onderdeel J, artikel 19

17 (Koşer Kaya) over het mogelijk maken van herkeuring van oude gevallen na afloop van de duur van hun (her)indicatie

De Wet Werken naar Vermogen (WWNV) kan tot grote financiële problemen leiden voor gemeenten. Gemeenten krijgen namelijk slechts een vergoeding van 22 050 euro per WSW'er, terwijl volgens VNG de loonkosten gemiddeld 27 000 euro per WSW'er bedragen. Gemeenten lopen dus een groot tekort op het huidige WSW-bestand.

Het gevolg hiervan is dat gemeenten een te groot deel van het re-integratiebudget moeten gebruiken om de huidige WSW'ers te betalen. VNG verwacht dat 201 gemeenten in 2015 hun gehele budget voor re-integratie zullen moeten aanspreken om de WSW te bekostigen. Sterker nog, deze gemeenten zullen gezamenlijk 45 miljoen moeten bijleggen.

Doordat de gemeenten zo'n evenredig hoog percentage van hun budget moeten besteden aan het huidige bestand WSW'ers, blijft er te weinig over voor de begeleiding van andere mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Juist die begeleiding is noodzakelijk om zoveel mogelijk mensen aan het werk te krijgen.

Verder ontstaat er een tweedeling tussen nieuwe en oude gevallen, voor beide groepen gelden andere criteria. Dit onderscheid is onrechtvaardig en onnodig.

Ook leidt niet-herkeuren tot verspilling van talent. Er zit nu namelijk een groep mensen in de WSW, die (met ondersteuning) bij een regulier werkgever aan de slag kan gaan. Slechts vijf procent stroomt door naar een gewone baan, terwijl uit de indicaties blijkt dat minstens de helft met enige begeleiding aan de slag zou kunnen bij een reguliere werkgever.

Door dit amendement krijgen gemeenten de vrijheid om het huidige bestand in de WSW per individu te herkeuren op basis van de nieuwe criteria. Dit is echter geen verplichting. Deze mogelijkheid ontstaat na afloop van de duur van een (her)indicatiebeschikking van een WSW'er. Het geldt dat een gemeente bespaart door een eventuele herkeuring blijft

beschikbaar via het participatiebudget, zodat zij dit kunnen inzetten voor de begeleiding van mensen met afstand tot de arbeidsmarkt.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel OAa

20 (Ortega-Martijn) over het uitzonderen van mensen die aanspraak hebben op wmo voorzieningen van de huishoudtoets

Dit amendement regelt dat gemeenten de mogelijkheid krijgen om mensen die mantelzorg verlenen aan mensen met een WMO-indicatie uit te zonderen van de huishoudinkomenstoets. Het wetsvoorstel leidt er toe dat de mensen met een arbeidsvermogen tot 80% ook onder de huishoudinkomenstoets zoals die nu binnen de WWB van toepassing is gaan vallen. De huidige uitzondering in de WWB voor mantelzorg is echter beperkt tot de AWBZ. Hierdoor valt het verlenen van mantelzorg aan mensen met een gemeentelijke WMO-indicatie niet onder de uitzondering van de huishoudinkomenstoets.

Met de invoering van de Wet werken naar vermogen vallen straks ook mensen met een arbeidsbeperking die een arbeidsvermogen tot 80% hebben onder de huishoudinkomenstoets, terwijl deze groep zich kenmerkt door een grotere zorgbehoefte die vaak wordt vervuld door bijvoorbeeld de ouders. De beperking van de uitzondering van de huishoudinkomenstoets tot een AWBZ-indicatie wordt hiermee nijpender. Daarnaast zal als gevolg van de decentralisatie van de AWBZ meer zorg onder de WMO gaan vallen. Als de huishoudinkomenstoets er toe leidt dat mensen geen mantelzorg meer kunnen verlenen aan hun thuiswonende jongeren met een arbeidsbeperking, zal dit uiteindelijk tot extra kosten leiden voor gemeenten op het gebied van de zorg. Gemeenten krijgen met dit amendement betere mogelijkheden om integraal beleid te voeren. Gemeenten worden namelijk in staat gesteld om hogere zorgkosten te vermijden door mantelzorg mogelijk te maken

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel F, artikel 10d

23 (Koşer Kaya) over het eerder bereiken van het minimumloon voor alleenstaande (ouders) die behoren tot de doelgroep loondispensatie

Via loondispensatie kunnen mensen tijdelijk een inkomen ontvangen onder het minimumloon. Langdurig onder het minimumloon werken is onwenselijk. De termijnen in het wetsvoorstel waarin iemand voor een vergoeding onder het minimumloon kan werken zijn erg ruim. Dit amendement verlaagt deze termijnen.

In het wetsvoorstel is geregeld dat het inkomen uit arbeid van mensen die recht hebben op een loonaanvulling na zeven jaar wordt aangevuld tot 100 procent van het minimumloon, voor zover zij dit niveau nog niet hadden (alleenstaanden en alleenstaande ouders). Dit amendement verlaagt deze termijn van zeven jaar naar vijf jaar.

In het wetsvoorstel is verder geregeld dat bij iemand die vijf aaneengesloten jaren in dezelfde functie bij dezelfde werkgever werkt en geen uitzicht heeft op verdere

ontwikkeling, de aanvulling tot het minimumloon na vijf jaar kan ingaan. Dit amendement verlaagt deze termijn van vijf jaar naar drie jaar.

Ingetrokken.

Artikel VII, onderdeel F

29 (Hamer) over het invoeren van een quotum

De doelstelling van het wetsvoorstel WWNV om meer mensen met een arbeidshandicap aan de slag te krijgen bij een reguliere werkgever. Werkgevers zijn de cruciale factor om daadwerkelijk meer mensen met een arbeidshandicap aan de slag te krijgen op de reguliere arbeidsmarkt. In het wetsvoorstel is de inzet van werkgevers om mensen met een arbeidsbeperking aan het werk te krijgen geheel vrijblijvend voor werkgevers. Het gaat daarbij om dezelfde werknemers waarvoor een werkgever de arbeidsgehandicapte korting kan toepassen.

Duitsland kent een succesvol systeem om mensen met een arbeidsbeperking te laten werken bij een reguliere werkgever. Duitsland heeft een quotumverplichting ingevoerd van vijf procent voor bedrijven met meer dan 19 medewerkers. Voldoet een bedrijf niet aan zijn quotumverplichting, dan moet het – afhankelijk van de mate van tekortschieten – een bijdrage betalen. Het Duitse systeem kent daarnaast verschillende subsidies en voorzieningen voor werkgevers.

Analoog aan het succesvolle voorbeeld van Duitsland, voorziet dit amendement erin dat mensen met een arbeidsbeperking daadwerkelijk kansen worden geboden op regulier werk. Er zijn extra maatregelen nodig, om de ambitie daadwerkelijk te realiseren dat mensen met een arbeidsbeperking op grote schaal aan de slag gaan bij reguliere werkgevers. Met dit amendement wordt een quotum van 5% ingevoerd voor middelgrote en grote bedrijven (de categoriebepaling wordt nader bepaald). Middelgrote bedrijven kunnen ook aan dit quotum voldoen wanneer deze werkzaamheden uitbesteden aan sociale ondernemingen, die voor het overgrote deel werken met mensen met arbeidsbeperkingen. Voor de jaarlijkse bijdrage wordt uitgegaan van 5000 euro per arbeidsgehandicapte die het bedrijf te weinig in dienst heeft. De opbrengsten van de bijdragen komen ten gunste van het Rijk, zodat ze kunnen worden bestemd voor de Wnvv uitkering en het participatiebudget.

Ingetrokken.

Artikel 1, onderdelen oAa, B en Ia

22 → 37 (Koşer Kaya c.s.) over een studieregeling in de WWNV

De Wet Werken naar Vermogen voorziet helaas niet in een studieregeling, dit is een gemiste kans. Via een studie kunnen mensen hun kennis vergroten. Ook is een diploma een bewijs tegenover werkgevers dat iemand gemotiveerd is en veel in zijn mars heeft. Zeker dit laatste is belangrijk voor mensen met een arbeidshandicap. Werkgevers zijn vaak huiverig om hen in dienst te nemen. De drempel om een contract aan te bieden is lager als een werkgever ziet dat iemand met succes een studie heeft afgerond.

Mensen met een arbeidshandicap hebben een extra steuntje in de rug nodig als het gaat om studeren. Voor hen is de drempel om te lenen een stuk hoger, omdat de kans op een baan later helaas een stuk lager is. Ook zal een full-time baan voor een deel te hoog gegrepen zijn, alleen een part-time baan is realistisch. Een studieregeling stimuleert mensen om toch de stap naar school te zetten. Ook biedt het een financiële compensatie voor het feit dat het voor deze groep vaak moeilijk is om de studie te combineren met een bijbaan.

Dit amendement regelt dat er in de Wet Werken naar Vermogen een studieregeling komt analoog aan de n-Wajong. Dit betekent dat mensen van wie is vastgesteld dat ze niet in staat zijn het minimumloon te verdienen, een studietoelage krijgen als ze studeren. Voorwaarden zijn dat ze geen algemene bijstand of een andere uitkering ontvangen of deel uitmaken van een gezin dat wel algemene bijstand ontvangt. De gekozen norm voor de studietoelage is gelijk aan 25% van het wettelijke minimumloon. Het inkomen van degene die de toelage ontvangt wordt in mindering gebracht op de toelage. De studiefinanciering wordt niet in mindering gebracht. Omdat deze personen studeren is niet geregeld dat de gemeente een re-integratietraject heeft ten aanzien van deze mensen.

De studieregeling kost 7 miljoen in 2013 en 26 miljoen in 2014. In 2015 wordt de structurele situatie van 43 miljoen extra kosten bereikt. Uit de toelichting van de Wet Werken naar Vermogen blijkt dat het wetsvoorstel structureel 350 miljoen euro meer opbrengt dan begroot. De dekking voor dit amendement wordt gevonden in deze ruimte.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel F

42 (Sterk c.s.) over het invoeren van een referte-eis

In dit amendement wordt voorgesteld een referte-eis op te nemen, waarmee de periode waarin onder het minimumloon kan worden gewerkt, wordt verkort.

In het wetsvoorstel is nu geregeld dat mensen die de leeftijd van 27 jaar hebben bereikt na zeven jaar werken met loondispensatie een aanvulling vanuit de bijstand krijgen tot het minimumloon. De periode waarin iemand onder het minimumloon werkt kan echter langer duren dan zeven jaar, omdat alleen periodes dat iemand daadwerkelijk met loondispensatie werkt meetellen.

Door een referte-eis op te nemen, zoals in dit amendement wordt voorgesteld, komen mensen die de leeftijd van 27 jaar hebben bereikt, al in aanmerking voor aanvulling vanuit de bijstand tot het minimumloon, als ze in een periode van 7 jaar tenminste 5 jaar met loondispensatie hebben gewerkt.

Ingetrokken.

Artikel I onderdeel B

45 (Hamer) over een compensatie beginsel

In de Wet maatschappelijke ondersteuning is via de compensatieplicht bepaald dat gemeenten ter compensatie van de beperkingen van burgers voorzieningen kunnen treffen

die het burgers mogelijk maken om te participeren, waarbij de gemeenten vrij zijn in hoe zij daar invulling aan geven.

Een dergelijk compensatiebeginsel in de Wet werken naar vermogen kan gemeenten en burgers houvast bieden in het aanbieden van re-integratievoorzieningen, hulpmiddelen en begeleiding. Tegelijkertijd laat dit beginsel ruimte voor maatwerk.

De indiener is van mening dat mensen met een beperking gebaat zijn bij een integrale benadering van hun participatievraag op alle levensgebieden, waaronder arbeid, welzijn, (jeugd)zorg, onderwijs, schuldhulpverlening en justitie. Deze integrale benadering kan leiden tot de gewenste samenhang, doelmatigheid en individueel maatwerk.

Dit amendement maakt het mogelijk dat het compensatiebeginsel ook gebruikt kan worden in de Wet werken naar vermogen.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel F

46 (De Jong c.s.) over periodiciteit loonwaarde

Met dit amendement wordt geregeld dat de verplichte periodieke herhaling van de loonwaardebepaling vervalt. Hiermee wordt de bureaucratie ten aanzien van het instrument loondispensatie verminderd.

Gemeenten hoeven als gevolg van dit amendement niet verplicht na maximaal 3 jaar een nieuwe loonwaarde te laten bepalen. Overigens kunnen gemeenten te allen tijde ambtshalve een nieuwe loonwaardemeting (laten) uitvoeren.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel F

6 → **58** (Koşer Kaya c.s.) over het vervallen van de verplichting voor de gemeente de toegangstoets uit te laten voeren door een derde

Met dit amendement vervalt de verplichting voor de gemeente om de toegangstoets uit te laten voeren door een derde. Deze toegangstoets door derde is namelijk een onnodige, kostbare en bureaucratische verplichting voor gemeenten. Feitelijk vervalt hiermee de toegangstoets, omdat enkel de ambtshalve vaststelling overblijft.

Ten eerste hebben gemeenten zelf een financiële prikkel om mensen niet onnodig gebruik te laten maken van loondispensatie. Immers, als iemand zonder behulp van loondispensatie aan de slag kan, dan bespaart een gemeente op de uitkeringslasten. Zij hebben er dus geen financieel belang bij om mensen onnodig toegang te geven tot loondispensatie.

Ten tweede moeten gemeenten de toegangstoets door een derde laten uitvoeren, hier hangt dus een prijskaartje aan. Het geldt dat de gemeente kwijt is aan de uitvoering van de toegangstoets, kan beter gebruikt worden om mensen te ondersteunen bij de zoektocht naar werk.

Ten derde worden er geen kwaliteitseisen gesteld aan de derde die de toegangstoets uitvoert. Dit betekent dat de uitkomst van deze toets niet veelzeggend hoeft te zijn. Temeer omdat de gemeenten de opdrachtgevers zijn van de derde die toegangstoets

uitvoert, is het ook zeer de vraag of zij echt onafhankelijk zullen toetsen. De toegangstoets heeft hiermee geen toegevoegde waarde en is onnodig bureaucratisch.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel 1A

31 → **73** (Karabulut en Hamer) over het uitzonderen van inkomsten met loondispensatie van de huishoudtoets

Dit amendement regelt dat een persoon die werkt met loondispensatie wordt uitgezonderd van de gezinsbijstand. Door de gezinsbijstand worden mensen al heel hard getroffen in hun inkomen. Het middels loondispensatie verdiende inkomen wordt dan ook nog eens gekort op het hele gezin. Naast het feit dat werken onvoldoende loont, is dit niet bepaald motiverend voor de werker die werkt naar vermogen maar niet krijgt wat hij verdient. Door mensen die werken met loondispensatie uit te zonderen van de gezinsbijstand behouden zij het loon wat zij verdienen bij de werkgever en wordt armoede bestreden.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel OAa

83 (Ortega-Martijn) over de mogelijkheid voor gemeentes om in bijzondere omstandigheden een uitzondering te maken op de huishoudinkomenstoets

Dit amendement regelt dat gemeenten de mogelijkheid krijgen om in bijzondere omstandigheden een uitzondering te maken op de huishoudinkomenstoets. Het huidige regime van de huishoudinkomenstoets biedt te weinig ruimte voor beleidsvrijheid van gemeenten. Deze strikte opzet van de huishoudinkomenstoets ontnemt gemeenten de mogelijkheid om maatwerk te bieden, bijvoorbeeld voor niet-uitkeringsgerechtigden die anders door de huishoudinkomenstoets niet onder de Wet Werken naar Vermogen en de bijbehorende ondersteuning door gemeenten vallen.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdelen Ca en D

Artikel IX, onderdeel F

Artikel X, onderdeel E

25 → **84** (Karabulut en Hamer) over het schrappen van de tegenprestatie naar vermogen

Dit amendement zorgt ervoor dat de tegenprestatie naar vermogen wordt geschrapt uit het wetsvoorstel. De huidige bijstandswet kent al voldoende handvatten om mensen te activeren maar dan met de doelstelling de kortste weg naar reguliere arbeid met een CAO. De tegenprestatie in het huidige wetsvoorstel maakt geen onderdeel uit van een traject naar reguliere arbeid. Bovendien zijn er geen enkele eenduidige criteria opgenomen voor de tegenprestatie naar vermogen. Het voorliggende wetsvoorstel leidt tot verdringing op de arbeidsmarkt, mensen worden verplicht om onder het geldende CAO loon te werken of

zelfs onder het minimumloon. Dit amendement regelt, dat deze zeer ongewenste gevolgen niet zullen optreden, door het schrappen van de tegenprestatie uit het wetsvoorstel.

Ingetrokken.

Nieuw onderdeel Ia

26 → **85** (Karabulut en Hamer) over het niet laten gelden van de sociale minimumgrens voor gezinnen met opgroeiende kinderen

In Nederland leven 310 000 kinderen in gezinnen met kans op armoede. Bijna één op de tien kinderen groeit op in een gezin dat kampt met armoede en groeit daardoor op met een achterstand. Gemeentes hebben de afgelopen jaren regelingen ontwikkeld, waardoor kinderen mee konden blijven doen. Dit amendement regelt, dat kinderen in kansarme gezinnen deze kansen blijven krijgen om te kunnen participeren. In het geval van opgroeiende kinderen wordt in dit amendement geregeld, dat de inkomensgrens van 110% Sociaal Minimum voor deze gezinnen niet geldt. Gemeentes blijven in deze gevallen de bevoegdheid houden om generieke participatiebevorderende maatregelen, dat kan in de vorm van inkomensondersteunende regelingen bv. stadspassen, voor kinderen uit te kunnen blijven voeren. We moeten ervoor zorgen dat kinderen niet over het randje worden geduwd en opgroeien in diepe armoede met het bijbehorende gebrek aan kansen.

Ingetrokken.

Nieuw onderdeel IA

27 → **86** (Hamer en Karabulut) over het uitzonderen van personen die arbeidsongeschikt zijn van de huishoudtoets

Dit amendement beoogt ervoor te zorgen dat, wanneer bijstandsgerechtigden een arbeidsvrijstelling hebben gekregen in het geval van arbeidsongeschiktheid, deze categorie wordt uitgezonderd van de huishoudtoets. Deze mensen zijn immers niet in staat om te werken en zelf voor een inkomen te zorgen.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel Ka, artikel 69

43 → **87** (Hamer en Karabulut) over het later afkomen van de gemeentelijk uitkering om deze in te zetten voor voorzieningen

De mensen met arbeidsbeperkingen, die niet zelfstandig het minimumloon kunnen verdienen, hebben begeleiding nodig om bij een reguliere werkgever aan het werk te gaan. Gemeentes zijn aan zet om werknemers met arbeidsbeperkingen te plaatsen bij reguliere werkgevers. Gemeentes hebben financiële middelen nodig om de werkgevers te ontzorgen, wanneer zij deze mensen in dienst willen nemen. Dit amendement regelt dat gemeentes beloofd worden wanneer zij deze mensen met arbeidsbeperkingen plaatsen bij een reguliere werkgever. De bespaarde uitkering door het gebruik van loondispensatie en andere voorzieningen wordt niet het volgende jaar afgeroomd zoals in de Wet werken naar

vermogen is opgenomen, maar pas na 3 jaar. Gemeenten kunnen die bespaarde middelen dan inzetten om de begeleiding van deze mensen goed vorm te geven. Die begeleiding is cruciaal om iemand duurzaam aan de slag te houden en werkgevers te «ontzorgen». Dan worden gemeentes daadwerkelijk gestimuleerd mensen duurzaam aan de slag te helpen. Dit amendement is budgetneutraal, omdat er voor gemeentes een positieve financiële prikkel ontstaat om de uitkeringslasten door mensen aan het werk te helpen.

Ingetrokken.

Artikel VI onderdelen A, D0a en Ea

28 → **88** (Hamer) over het afdragen van een percentage van de loonsom door werkgevers

De doelstelling van het wetsvoorstel WWNV om meer mensen met een arbeidshandicap aan de slag te krijgen bij een reguliere werkgever. Deze doelstelling wordt algemeen gedeeld. Werkgevers zijn echter de cruciale succesfactor om daadwerkelijk meer mensen met een arbeidshandicap aan de slag te krijgen op de reguliere arbeidsmarkt. In het wetsvoorstel is de inzet van werkgevers om mensen met een arbeidsbeperking aan het werk te krijgen geheel vrijblijvend voor werkgevers. Om de inzet van werkgevers meer verplichtend op te leggen stelt dit amendement voor om een percentage van de loonsom af te dragen in de vorm van een opslag op de door alle werkgevers verschuldigde premie ten behoeve van een Rijksbijdrage voor financiering van de taak van de gemeenten voor mensen met een arbeidsbeperking, zodat ze kunnen worden bestemd voor het participatiebudget en de Wnvv uitkering. Bedrijven, die een nader te bepalen percentage van hun loonsom per jaar besteden aan loon voor deze werknemers met arbeidsbeperking, zijn vrijgesteld van deze opslag op de premie. In een algemene maatregel van bestuur met een zware voorhangprocedure zal het percentage van de loonsom en het vrijstellingspercentage worden opgenomen.

Ingetrokken.

Artikel LIIa

5 → **90** (Koşer Kaya) over het invoegen van een evaluatiebepaling

Dit amendement voegt een evaluatiebepaling toe aan het wetsvoorstel. Deze evaluatie vindt vier jaar na de inwerkingtreding plaats. De Wet Werken naar Vermogen is een ingrijpend wetsvoorstel, het is daarom van belang dat de effecten geëvalueerd worden.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel F

69 → **93** (Karabulut en Hamer) over een mogelijkheid voor gemeenten om aan te vullen tot WML

Dit amendement strekt ertoe dat gemeenten de mogelijkheid krijgen om het inkomen van mensen met een beperking – die via het instrument loondispensatie bij een reguliere

werkgever gaan werken – aan te vullen tot honderd procent van het wettelijk minimumloon.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel F

18 → **94 herdruk** (Koşer Kaya c.s.) over een voorhangprocedure op de AMvB inzake loonwaarde

Volgens dit wetsvoorstel zal in een algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld voor het bepalen van de loonwaarde. Over het bepalen van de loonwaarde is echter veel discussie. Zo pleiten verschillende belanghebbenden voor een uniforme loonwaardemeting. De Tweede Kamer moet vooraf de mogelijkheid krijgen om zich hierover uit te spreken, een voorhangprocedure bij deze algemene maatregel van bestuur is dus gepast.

Dit amendement bepaalt daarom dat voor een algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 10e, eerste lid, een voorhangprocedure geldt.

Ingetrokken.

Artikel VI, onderdeel E

19 → **95** (Koşer Kaya c.s.) over een zware voorhang op de AMvB inzake het de gemeenten ten laste brengen van de uitkeringslasten van de ZW en WIA

In dit wetsvoorstel wordt de mogelijkheid geïntroduceerd om bij algemene maatregel van bestuur te regelen dat de uitkeringslasten ZW en WIA van de mensen met loondispensatie ten laste worden gebracht van de gemeente waar de betreffende werknemer woont. Dit is een zeer ingrijpende maatregel, voorwaardelijke delegatie bij de beoogde algemene maatregel van bestuur is gepast.

Met dit amendement wordt dan ook bepaald dat voor de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 118a voorwaardelijke delegatie geldt. Dit houdt in dat het ontwerp van de algemene maatregel van bestuur wordt voorgelegd aan het parlement en het parlement of een gedeelte daarvan binnen een termijn van vier weken vaststelling van het betrokken onderwerp bij wet kan eisen.

Ingetrokken.

Artikel Ia

24 → **96** (Koşer Kaya c.s.) over het versterken van de cliëntenraad

Dit amendement regelt de versterking van de positie van cliëntenraden in de Wet Werken naar Vermogen. Het kabinet heeft gepleit voor aanwezigheid van een cliëntenraad in elke gemeente. Op dit moment is dat nog maar het geval bij één op de vijf gemeenten.

Het is belangrijk dat als de dekking van het aantal cliëntenraden omhoog gaat, deze cliëntenraden ook de tanden krijgen om invloed uit te oefenen. Dit amendement regelt de volgende vijf extra bevoegdheden/rechten voor cliëntenraden:

1. Zij moeten tijdig in staat worden gesteld om advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen;
2. Zij worden voorzien van voldoende ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen;
3. Zij worden in staat gesteld advies te vragen aan derden;
4. Zij worden in staat gesteld om op het gebied van arbeidsmarkt samen te werken en informatie uit te wisselen met andere cliëntenraden in de regio;
5. Zij worden in staat gesteld worden om op landelijk niveau met cliëntenraden kennis te delen;

Ingetrokken.

Diverse artikelen

44 → **97** (Dijkgraaf c.s.) over het niet laten doen van een toegangstoets voor loondispensatie

Met dit amendement wordt geregeld dat de gemeente niet middels een toegangstoets hoeft te bepalen of iemand tot de doelgroep loondispensatie behoort.

Hiermee wordt de bureaucratie ten aanzien van het instrument loondispensatie verminderd. De prikkels voor de inzet van het instrument loondispensatie staan op zichzelf goed: de gemeente wil mensen aan het werk (tegen zo hoog mogelijk loon), de werkgever zal streven naar scherpe afspraken, betrokkene zal streven naar een maximaal loon. Uitgangspunt is dat onder andere hierdoor gemeenten het instrument loondispensatie selectief zullen inzetten. Het is dus niet nodig om op voorhand ervan uit te gaan dat gemeenten het instrument inzetten voor mensen die zonder loondispensatie kunnen werken.

Mocht echter blijken dat het niet toepassen van een toegangstoets leidt tot het op grote schaal inzetten van loondispensatie voor mensen die ook zonder loondispensatie zouden kunnen werken, dan biedt onderdeel X van dit amendement de mogelijkheid alsnog een toegangstoets in te voeren.

Dit onderdeel treedt niet gelijktijdig in werking met de invoering van de WWNV maar op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Ingetrokken.

Diverse artikelen

21 → **98** (Koşer Kaya) over het laten vervallen van de ontheffing van de arbeidsverplichting voor alleenstaande

Ook voor alleenstaande ouders geldt dat een baan een betere uitgangspositie is dan uitkeringsafhankelijkheid. Werkende ouders zijn een goed voorbeeld voor hun kinderen, hetgeen beiden perspectief geeft op een betere toekomst.

In de huidige wet staat echter nog een belemmerende regeling voor arbeidsparticipatie van deze groep, namelijk dat alleenstaande ouders niet hoeven te werken (ontheffing van de arbeidsverplichting).

Met dit amendement wordt de specifieke ontheffing van de arbeidsverplichting voor alleenstaande ouders geschrapt. Dit stimuleert niet alleen de zelfontplooiing van deze groep mensen, maar betekent ook een besparing op de uitkeringslasten. Deze besparing bedraagt 7 miljoen in 2013, 10 miljoen in 2014, 15 miljoen in 2015 en in de structurele situatie 25 miljoen euro per jaar.

Het bespaarde bedrag wordt toegevoegd aan het re-integratiebudget voor gemeenten, zodat er meer middelen beschikbaar zijn om mensen te ondersteunen bij de zoektocht naar werk.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel Ia

Artikel Ia

35 → **99** (Koşer Kaya) over het verzachten van de huishoudstoets

Dit amendement verzacht de huishoudtoets door het inkomen van inwonende kinderen tot 27 jaar tot 80 procent van het minimumloon vrij te stellen. Inkomen boven 80 procent van het minimumloon gaat voor die groep pas meetellen voor de huishoudtoets.

De huishoudtoets ontmoedigt inwonende kinderen met ouders in de bijstand om te gaan werken. Het inkomen dat zij verdienen valt immers weg via een verlaging van de gezinsbijstand. Dit is een onwenselijke negatieve financiële prikkel, terwijl het juist voor deze groep belangrijk om te ervaren dat werken loont.

De budgettaire consequenties van dit amendement bedragen voor 10 miljoen per jaar voor 2013, 2014 en 2015. De structurele kosten zijn 20 miljoen euro per jaar. In de toelichting van de Wet Werken naar Vermogen staat dat het wetsvoorstel structureel 350 miljoen euro meer oplevert dan is begroot. De dekking voor dit amendement wordt gevonden in deze ruimte.

Ingetrokken.

Diverse artikelen

15 → 41 → 77 → **100** (Karabulut en Hamer) over het laten vervallen van de mogelijkheid van loondispensatie

Dit amendement schrapt het instrument loondispensatie uit de wet Werken naar Vermogen. Werken onder het minimumloon is onverstandig, onwenselijk en discriminerend. Het instrument breekt het perspectief op een betere onafhankelijke toekomst voor mensen met een beperking tot op de grond toe af. De indiener is van mening dat voor mensen die naar vermogen werken, het wettelijk minimumloon het uitgangspunt hoort te zijn als beloning van de door hen verrichte arbeid. Het minimumloon is niet voor niets als bodem voor de CAO-lonen geïntroduceerd. Die bodem moet niet weggeslagen worden door werken onder het minimumloon te legaliseren middels introductie van het instrument loondispensatie zonder garantie op aanvulling tot het wettelijk minimumloon. Ook mensen met een arbeidsbeperking die naar vermogen werken moeten economisch zelfstandig kunnen worden en een gelijkwaardige positie op de arbeidsmarkt krijgen als mensen zonder beperking. Werken onder het minimumloon

middels loondispensatie vormt daarvoor een grote belemmering. Het loon is ontoereikend om van rond te kunnen komen, mensen kunnen geen of weinig pensioen opbouwen en moeten hun hand blijven ophouden bij de sociale dienst. Mensen met een arbeidsbeperking kunnen niet volwaardig participeren, ook al doen zij hun stinkende best. De Nederlandse overheid moet mensen met een beperking op deze wijze niet willen discrimineren. Werken onder het minimumloon resulteert in meer werkende armen en een groter beslag op andere overheidsuitgaven terwijl het officiële kabinetsbeleid dit juist wil terugdringen. Bovendien blijkt dat werkgevers en werknemers zeer kritisch zijn over het instrument loondispensatie. De experimenten met werken onder het minimumloon hebben vooral bedroevende resultaten opgeleverd zonder noemenswaardige duurzame arbeidscontracten. Tot slot zorgt loondispensatie voor verdringing en nog meer concurrentie op arbeidsvoorwaarden. Het zet de CAO's onder druk en ondermijnt verworven rechten, zoals het wettelijk minimumloon.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel B

152 (Pieter Heerma) over een compensatie beginsel

In de huidige Wet maatschappelijke ondersteuning is via de compensatieplicht bepaald dat gemeenten ter compensatie van de beperkingen van burgers voorzieningen kunnen treffen die het burgers mogelijk maken om te participeren, waarbij de gemeenten vrij zijn in hoe zij daar invulling aan geven.

Een dergelijk compensatiebeginsel in de Participatiewet kan gemeenten en burgers houvast bieden in het aanbieden van re-integratievoorzieningen, hulpmiddelen en begeleiding. Tegelijkertijd laat dit beginsel ruimte voor maatwerk.

De indiener is van mening dat mensen met een beperking gebaat zijn bij een integrale benadering van hun participatievraag op alle levensgebieden, waaronder arbeid, welzijn, (jeugd)zorg, onderwijs, schuldhulpverlening en justitie. Deze integrale benadering kan leiden tot de gewenste samenhang, doelmatigheid en individueel maatwerk.

Dit amendement maakt het mogelijk dat het compensatiebeginsel ook gebruikt kan worden in de Participatiewet.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdelen OAa, C en IOOa

subamendement 131 → **143** (Karabulut en Voortman) waarmee de beperkingen aan de vrijlating van inkomen uit arbeid zoals die in het amendement Schouten/Van Weyenberg (stuk 120) zijn opgenomen, komen te vervallen

Mensen die medisch urenbeperkt zijn en die naar vermogen werken, dienen in elk geval het wettelijk minimumloon of het CAO-functieloon te kunnen verdienen. De beperkingen aan de vrijlating van inkomen uit arbeid van 15 procent van dit inkomen met een maximum van € 124 per maand, die het amendement van de leden Schouten en Van Weyenberg hiervoor opwerpt, wordt met dit subamendement geschrapt.

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Artikel I, onderdeel Ca

33 → 139 → **142** (Voortman en Karabulut) over een individueel re-integratiebudget

Dit amendement regelt dat een individueel re-integratiebudget gericht op arbeidsinschakeling wordt gerealiseerd door gemeenten dat door mensen uit de doelgroep van de Participatie wordt ingezet.

Verworpen. Voor: PVV, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Artikel I, onderdeel E

34 (Klaver) over een mogelijkheid voor gemeenten om mensen te detacheren

Dit amendement regelt dat gemeenten de mogelijkheid krijgen om in publiek private samenwerkingsverbanden mensen uit de doelgroep loondispensatie te detacheren.

Verworpen. Voor: PVV, 50PLUS, GroenLinks en PvdD.

Artikel, onderdeel F

126 (Pieter Heerma) over het mogelijk blijven om naast loonkostensubsidie ook loondispensatie als middel in te zetten om mensen met een arbeidshandicap aan het werk te helpen

Voor sommige werknemers met een arbeidshandicap is het via loondispensatie wel mogelijk om een baan bij een werkgever te krijgen en via loonkostensubsidie niet. Het moet daarom mogelijk blijven om naast loonkostensubsidie ook loondispensatie als middel in te zetten om mensen met een arbeidshandicap aan het werk te helpen.

Verworpen. Voor: PVV, CDA en 50PLUS.

Artikel, onderdeel F

127 (Pieter Heerma) over loondispensatie als maatwerk

Als het gaat om het bereiken van een inclusieve arbeidsmarkt moet zoveel mogelijk maatwerk kunnen worden toegepast. Daarbij past ook een middel als loondispensatie. Zeker indien de werkzoekende zelf expliciet een verzoek doet om gebruik te mogen maken van loondispensatie.

Verworpen. Voor: PVV, CDA en 50PLUS.

Artikel I, onderdelen H en Ia

134 (Karabulut) over mensen met een structurele functionele belemmering die met aanpassing van de werkplek of ondersteuning betaald kunnen werken

In de participatiewet is geen rekening gehouden met mensen die een structurele functionele belemmering hebben maar met aanpassing van de werkplek of ondersteuning prima betaald kunnen werken. Indiener van dit amendement wil deze omissie in de wet repareren. Door een wettelijke grondslag te creëren voor mensen van wie door deskundigen is vastgesteld dat zij een structurele functionele beperking hebben. Een hogere uitkeringsnorm, geen partner- en vermogenstoets conform andere, bestaande regelingen voor arbeidsgehandicapten, horen hierbij. Mensen met een structurele functionele beperking hebben een achterstand op mensen die deze beperking niet hebben en dienen wanneer zij naar vermogen werken, gelijke kansen op ontwikkeling, werk en inkomen te krijgen.

De indiener gaat er van uit dat de nadere regels die op grond van het vijfde lid gesteld worden dezelfde strekking zullen hebben als die van vergelijkbare regels als bijvoorbeeld gesteld op grond van artikel 29b, negende lid, Ziektewet.

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Artikel II, onderdeel A

14 → 132 → **145** (Karabulut en Voortman) dat ertoe strekt dat de zorgplicht van de gemeenten voor mensen die geïndiceerd zijn voor de sociale werkplaats, in de wet blijft gehandhaafd

Dit amendement strekt ertoe dat de zorgplicht van de gemeenten voor mensen die geïndiceerd zijn voor de sociale werkplaats in de wet blijft gehandhaafd. Gemeenten blijven hiermee verantwoordelijk voor de werknemers van de sociale werkplaats. Daarbij hoort de plicht om werknemers met een indicatie voor de sociale werkplaats, een beschutte, aangepaste werkplek te bieden.

Verworpen. Voor: 33 stemmen tegen 107 stemmen.

Vóór: Agema, Bashir, Beertema, Van Bommel, Bosma, Jasper van Dijk, Fritsma, Van Gerven, Gesthuizen, De Graaf, Graus, Helder, Paulus Jansen, Karabulut, Klaver, Van Klaveren, Klein, Kooiman, Madlener, Merkies, Van Ojik, Ouwehand, Van Raak, Roemer, De Roon, Smaling, Thieme, Van Tongeren, Ulenbelt, Van Vliet, Voortman, Wilders en De Wit.

Tegen: Arib, Van Ark, Azmani, Berckmoes-Duindam, Bergkamp, Berndsen-Jansen, Bisschop, De Boer, Bontes, Bosman, Bouwmeester, Ten Broeke, Bruins Slot, Van der Burg, De Caluwé, Cegerek, Van Dekken, Otwin van Dijk, Dijkgraaf, Dijkhoff, Pia Dijkstra, Remco Dijkstra, Dik-Faber, Dijkers, Duisenberg, Eijsink, Elias, Fokke, Geurts, Groot, Günal-Gezer, Hachchi, Van Haersma Buma, Hamer, Harbers, Rudmer Heerema, Pieter Heerema, Van Hijum, Hoogland, Jacobi, Jadnanansing, Keijzer, Kerstens, Knops, Koolmees, Kuiken, Kuzu, Van Laar, Leegte, De Liefde, Van der Linde, Litjens, Lodders, Lucas, Maij, Marcouch, Van Meenen, Van Miltenburg, Mohandis, Monasch, Moors, Anne Mulder, Neppéus, Van Nieuwenhuizen-Wijbenga, Nijboer, Omtzigt, Oosenbrug, Van Oosten, Oskam, Öztürk, Pechtold, Potters, Rebel, Recourt, Rog, De Rouwe, Rutte, Schouten, Schut-Welkzijn, Segers, Servaes, Sjoerdsma, Slob, Van der Staaij, Van der Steur, Straus, Tanamal, Taverne, Tellegen, Van Toorenborg, Van Veen, Van Veldhoven, Verheijen, Vermeij, Visser,

Voordewind, Jan Vos, Mei Li Vos, Albert de Vries, Aukje de Vries, Vuijk, Van Weyenberg, Wolbert, Van 't Wout, Ypma, Yücel en Ziengs.

Artikel III onderdeel B

123 → **148** (Dijkgraaf en Potters) waarmee het beroep op de Wajong enkel wordt gedaan door jonggehandicapten onder de 30 jaar

De Wajong is bedoeld voor personen die op jonge leeftijd arbeidsgehandicapt zijn of worden. De verdien capaciteit van Wajongers wordt vastgesteld op de leeftijd van 27 jaar. In de praktijk wordt bovendien de leeftijdsgrens van 30 jaar gehanteerd, aangezien tot die leeftijd het recht op studiefinanciering kan aanvragen. Het aanvragen van een Wajonguitkering is echter niet aan een leeftijdsgrens gebonden. In de praktijk leidt het ontbreken van deze leeftijdsgrens tot wezenlijke beoordelingsproblemen. Dit amendement regelt dat een beroep op de Wajong enkel kan worden door personen die daadwerkelijk jonggehandicapt zijn, namelijk degenen die een beroep op de Wajong doen voordat zij de leeftijd van dertig jaar hebben bereikt.

Verworpen. Voor: Bontes, SGP, CDA, VVD en D66.

Artikel III, onderdelen D, E, J, K, L, N, O, P en U

135 → **144** (Karabulut en Voortman) over het schrappen van de massale herkeuring van jonggehandicapten

De massale herkeuring van jonggehandicapten dient volgens indiener van dit amendement geen enkel doel terwijl het leidt tot veel onrust onder de mensen die zich hiermee geconfronteerd zien. Bovendien kost dit ook kostbare tijd en geld dat beter besteed kan worden aan begeleiding en ondersteuning van jonggehandicapten naar werk. De doelstelling is immers het aan het werk helpen van jonggehandicapten met arbeidscapaciteit. Dit is prima mogelijk zonder een herkeuringsoperatie.

Verworpen. Voor: PVV, GroenLinks, PvdD en SP.

Artikel III, onderdeel I

40 (Karabulut) over loonkostensubsidie voor degenen die onder de Wajong blijven vallen

Dit amendement strekt ertoe dat het instrument loonkostensubsidie – zoals deze bestond voor 1 januari 2012 – voor jonggehandicapten die onder verantwoordelijkheid van het UWV vallen behouden blijft. Voor jonggehandicapten blijft – net als onder de wet Werken naar Vermogen – de inzet van loonkostensubsidie mogelijk naast andere re-integratie-instrumenten. Loonkostensubsidie heeft diverse voordelen voor jonggehandicapten zoals pensioenopbouw, één loonstrook en minder administratieve lasten. Werkgevers kunnen met loonkostensubsidie aanspraak houden op een eenvoudig re-integratie-instrument.

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Artikel III, onderdelen J, K, L, N en O

138 → 140 → **146** (Karabulut en Voortman) over het schrappen van uitkeringsverlaging

Met dit amendement wordt voorgesteld om de onderdelen die zien op uitkeringsverlaging te schrappen. Eventuele herbeoordeling van de jonggehandicapten met een recht op arbeidsondersteuning op grond van de nWajong of een recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de oWajong heeft geen gevolgen voor de uitkeringshoogte.

Verworpen. Voor: PVV, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Artikel III, onderdeel J, K, L en O

30 → 72 → 92 → 129 → **155** (Karabulut) over het standaard stellen van de aanvullende uitkering op het minimumloon

Dit amendement strekt ertoe dat mensen met een beperking die via het instrument loondispensatie bij een reguliere werkgever gaan werken in alle gevallen een inkomen hebben van tenminste 100 procent van het wettelijk minimumloon. De indiener is van mening dat iedereen die naar vermogen werkt minimaal het wettelijk minimumloon hoort te verdienen. Het ondermijnen van het wettelijk minimumloon is onwenselijk, onverstandig en discriminatoir. Dit amendement handhaaft het wettelijk minimumloon ook voor werknemers met een arbeidsbeperking die naar vermogen werken. Zo houden zij iets meer inkomen over en worden zij niet gediscrimineerd.

Verworpen. Voor: PVV, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Artikel VII, onderdeel E

38 → 74 → 89 → 101 → 136 → **182** (Karabulut) dat regelt dat jongeren met een beperking die de overgang willen maken van school naar werk de noodzakelijke begeleiding krijgen

Dit amendement zorgt ervoor dat jongeren met een beperking die de overgang willen maken van school naar werk de noodzakelijke begeleiding krijgen. Het gaat hierbij met name om jongeren die vanuit het praktijkonderwijs (PO) en het voortgezet speciaal onderwijs (VSO) een werkstage verrichten met uitzicht op een baan bij de werkgever. Ook de thans nog bestaande Wajonguitkering voor nieuwe gevallen met arbeidsvermogen komt te vervallen voor deze groep jongeren. Het gevaar dat zij uit beeld raken ligt op de loer. Dit terwijl de begeleiding en ondersteuning van school naar werk juist zo belangrijk is om een plek op de arbeidsmarkt te krijgen. Dit amendement regelt dat jongeren vanuit het praktijkonderwijs en het voortgezet speciaal onderwijs aanspraak kunnen blijven maken op begeleiding voor de overgang van werk naar school. Bij voorkeur wordt deze begeleiding al tijdens de werkstage via school geregeld om de slagingskansen op een baan te vergroten. De gemeente krijgt de inspanningsverplichting om deze voorzieningen in samenwerking met het UWV te leveren. Ook voor werkgevers is dit een belangrijke voorwaarde voor het in dienst nemen en houden van deze jongeren. De resultaten van de pilot met de stagejobcoach laat zien dat de arbeidsparticipatie van jonggehandicapten met bijna tien

procent stijgt als ze goede begeleiding krijgen bij de overgang van school naar de arbeidsmarkt.

Verworpen. Voor: CDA, ChristenUnie, 50PLUS, GroenLinks, SP en PvdD.

Artikel VII, onderdeel E

183 (Karabulut) over het borgen dat intermediaire activiteiten ten behoeve van personen met een visuele, auditieve of motorische handicap beschikbaar blijven via het UWV

Indiener wil met dit amendement borgen dat intermediaire activiteiten ten behoeve van personen met een visuele, auditieve of motorische handicap zoals de doventolkvoorziening, noodzakelijk voor mensen met een arbeidsbeperking om aan het werk te komen of te blijven, beschikbaar blijven via het UWV. Op deze manier wordt een laagdrempelige en eenduidige invulling van het recht wat doven, blinden en slechtzienden hebben om via tolken mee te kunnen doen op de arbeidsmarkt behouden.

Verworpen. Voor: PVV, CDA, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

Artikel VIII, onderdeel Bc

147 → **150** (Karabulut en Voortman) over het realiseren van een wettelijke basis van een minimum aantal van 30.000 beschutte werkplaatsen

Indiener beoogt met dit amendement een wettelijke basis te realiseren voor een minimum aantal van 30.000 beschutte werkplaatsen.

Verworpen. Voor: PVV, GroenLinks, PvdD en SP.

Moties

47 (Hamer c.s.) over 100 mln. aan structurele middelen voor de gemeenten
Ingetrokken.

48 (Hamer) over de problematiek op de regionale arbeidsmarkt
Ingetrokken.

49 (Hamer) over het compensatiebeginsel
Ingetrokken.

50 (Azmani en Dijkgraaf) over Algemene Maatregel van Bestuur voor de vrijwillige overstap
Ingetrokken.

51 (Azmani en Sterk) over integrale benadering van de participatieproblemen
Ingetrokken.

52 (Azmani en Sterk) over een pilot met een integraal "keukentafelgesprek"
Ingetrokken.

53 (Ortega-Martijn) over een uniforme definitie van het begrip "loonwaarde"
Ingetrokken.

54 (Ortega-Martijn) over vergoeding voor de uitvoeringskosten op basis van de omvang van de doelgroep
Ingetrokken.

55 (Ortega-Martijn) over afspraken met de sociale partners
Ingetrokken.

56 (Ortega-Martijn) over het macrobudget
Ingetrokken.

57 (Ortega-Martijn) over ondersteuning van niet-uitkeringsgerechtigden
Ingetrokken.

59 (Koser Kaya) over ontschotting van de financiering
Ingetrokken.

60 → **186** (Koser Kaya) over een participatiewet
Aangenomen. Voor: Bontes, SGP, CDA, ChristenUnie, 50PLUS, D66, GroenLinks, PvdA, PvdD en SP.

61 (Koser Kaya) over een sociale paragraaf in jaarverslagen van bedrijven
Ingetrokken.

62 (De Jong en Azmani) over de wijze waarop gemeenten ontheffing verlenen
Ingetrokken.

63 (De Jong c.s.) over verdringing aan de onderkant van de arbeidsmarkt
Ingetrokken.

64 (De Jong en Sterk) over een evaluatie na vier jaar
Ingetrokken.

66 (Klaver c.s.) over stemmingen na Kamerbehandeling van de Catshuisuitkomsten
Ingetrokken.

67 (Klaver en Ortega-Martijn) over de inzet van gelden uit het transitiefonds
Ingetrokken.

68 (Sterk c.s.) over de systematiek van het macrobudget
Ingetrokken.

70 (Sterk c.s.) over de toekenning van extra middelen
Ingetrokken.

71 → **187** (Sterk en Ortega-Martijn) over de interne jobcoach
Ingetrokken.

75 (Karabulut en Hamer) over afspraken met grote werkgevers
Ingetrokken.

76 (Karabulut en Hamer) over het laten voortbestaan van de cao voor de sociale
werkvoorziening
Ingetrokken.

78 (Karabulut en Hamer) over overleg met het pensioenfonds, gemeenten en deelnemers
Ingetrokken.

79 (Karabulut en Hamer) over een handreiking aan Oost-Groningen en Zuid-Limburg
Ingetrokken.

80 → **153** (Dijkgraaf c.s.) over het beschikbaar stellen van aanvullende instrumenten
Aangenomen. Tegen: SP.

81 (Dijkgraaf c.s.) over uitgaan van de bevindingen van de evaluatiecommissie
Ingetrokken.

82 (Dijkgraaf en Sterk) over de lonen naar elkaar laten toegroeien
Ingetrokken.

156 (Karabulut) over een oplossing voor de knelpunten in Oost-Groningen en Zuidoost-Limburg

Verworpen. Voor: CDA, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

157 (Karabulut) over een oplossing voor het voornemen om de cao voor de sociale werkvoorziening te bevriezen

Verworpen. Voor: GroenLinks, PvdD en SP.

158 → **173** (Karabulut en Voortman) over realiseren van het beloofde aantal garantiebanen

Verworpen. Voor: PVV, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

159 (Karabulut) over toetsen van de Participatiewet aan het VN-verdrag voor de rechten van personen met een handicap

Ingetrokken.

160 (Voortman en Karabulut) over toetsing van de Participatiewet aan het VN-verdrag Handicap

Aangenomen. Voor: CDA, ChristenUnie, 50PLUS, D66, GroenLinks, PvdA, PvdD en SP.

161 (Voortman) over herkeuring alleen op het dossier

Verworpen. Voor: GroenLinks, PvdD en SP.

162 → **180** (Voortman) over uitzonderen van herkeuring van Wajongers van voor 1993 en boven de 55 jaar

Verworpen. Voor: PVV, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

163 (Voortman) over ongedaan maken van de strafkorting van 5%

Verworpen. Voor: GroenLinks, PvdD en SP.

164 (Voortman) over niet afbouwen van de sociale werkvoorziening voor er participatiebanen zijn

Ingetrokken.

165 (Voortman) over het in dienst houden van mensen met een WSW-indicatie na 1 januari 2015

Verworpen. Voor: PVV, GroenLinks, PvdD en SP.

166 (Voortman) over het opnamevermogen van de arbeidsmarkt meewegen in het fictieve subsidiebedrag

Aangehouden.

167 (Voortman) over het creëren van vervangende werkgelegenheid voor WSW'ers in krimpregio's

Verworpen. Voor: 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

168 (Potters en Dijkgraaf) over een landelijk aanspreekpunt voor werkgevers

Met algemene stemmen aangenomen.

169 (Potters en Van Weyenberg) over inzicht in de talenten en vaardigheden van de werkzoekenden

Aangenomen. Tegen: PVV.

170 (Potters en Schouten) over het mogelijk maken van maatwerk voor werkgevers

Aangenomen. Voor: Bontes, SGP, CDA, ChristenUnie, VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, PvdA en PvdD.

171 (Potters c.s.) over monitoren van de banen voor mensen met een beperking die het wettelijk minimumloon kunnen verdienen

Aangenomen. Tegen: PVV.

172 (Potters en Pieter Heerma) over een pilot met een integrale benadering van de Wmo en de Participatiewet

Aangenomen. Voor: Bontes, SGP, CDA, ChristenUnie, VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, PvdA en PvdD.

174 (Van Weyenberg en Pieter Heerma) over onderzoek naar de effectiviteit van loondispensatie en loonkostensubsidie

Aangenomen. Voor: PVV, Bontes, SGP, CDA, VVD, 50PLUS en D66.

175 (Pieter Heerma) over loondispensatie op individuele basis

Aangehouden op 20 februari 2014.

Aangenomen op 4 maart 2014. Voor: PVV, Bontes, SGP, CDA, VVD, 50PLUS en D66.

176 (Pieter Heerma) over garantiebannen voor hoger opgeleide arbeidsgehandicapten

Verworpen. Voor: PVV, SGP, CDA, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.

177 (Schouten c.s.) over de verdeelsystematiek voor het I-deel van het budget van gemeenten

Met algemene stemmen aangenomen.

178 (Kerstens) over een individueel plan van aanpak

Aangehouden op 20 februari 2014.

Aangenomen op 11 maart 2014. Voor: SGP, CDA, ChristenUnie, VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, PvdA, PvdD en SP.

blad 26

179 (Kerstens c.s.) over meewegen van het opnamevermogen van de regionale arbeidsmarkt bij het vaststellen van de verdeelmodellen

Met algemene stemmen aangenomen.